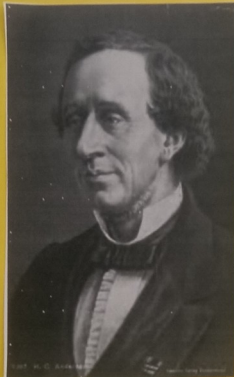
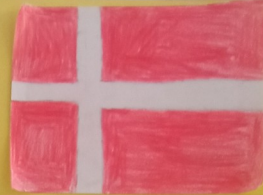

ХАНС КРИСТИЈАН АНДЕРСЕН

Ханс Кристијан Андерсен рођен је 2. априла 1805. године у Оденсеу. Био је син сиромашног обућара и мајке која га је одгајала сама након мужеве смрти. Пре очеве смрти Ханс је могао уживати у позоршту лутака које му је направио његов отац, а осим тога пуно времена је провео читајући Андерсену приче из „Хиљаду и једне ноћи“ и комедије. У кући Андерсенових се много читало, па није ни чудно што је и најмлађи члан одлучно да крене стопама највећих књижевника.

Тешко се пробијао до књижевне афирмације. Његово прво успешно дело је био путотис „Шетња од Холменског канала до источне тачке острва Амагера“ из 1829. године.

Његове најпознатије бајке: *Девојчица са шибицама*, *Ружно даче*, *Царево ново одело*, *Мала сирена...* преведене су на више језика.

Умро је у Копенхагену 4. августа 1875. године.

Бајка – *Девојчица са шибицама*

Тема: Девојчица, продавачица шибица, гладна и измучена промрзава у новогодишњој ноћи

Место вршења радње: нека улица у граду

Време вршења радње: једна новогодишња ноћ

Ликови: девојчица, деран, бака

Девојчица: сиромашна, гладна, промрзла, тужна, жељна, срећна, маштовита...

Порука: Увек треба другоме помоћи у невољи.

Не треба да будемо немарни и безосећајни према другима.

Ханс Кристијан Андерсен, Данска

АСТРИД ЛИНДГРЕН

Астрид Линдгрен (1907-2002) је шведска књижевница позната по својим књигама за децу, међу којима су: „Пили дота парата“, „Рона, разбојничка кћи“, „Емил и Ленсберга“... Лобитиница је Повеље Златеих децујих мара 1985. године.

Народна књижевност

„РОНА, РАЗБОЈНИЧКА КЋИ“, Астрид Линдгрен

Ово је роман за децу који се, као бајне, дешава некада давно у Матисовој шуми. Тема романа је живот и одрастање девојчице Рона.

Рона је рођена једне олујне ноћи у Матисовој тврђави. Матис и његови разбојници су се веселили читава ноћ. Рона је одрастала у тврђави. Када је порасла пустиле су је да истражи свет и ван тврђаве, али су је упозорили на све опасности које вребају у шуми. Она је без страха трчала по шуми све док је у сумрак нису напали сиви бауци. Тада је научила да се плаши.

Рона је мислила да је једино дете у шуми, а онда је, са друге стране провалије угледала једног дечака. Био је то Бирк, син вође поробљеничке бригаде Борки. Они су почели да се друже, али су то морали да врну од својих родитеља. Обоје су били јако вешти и храбри. Помогали су једно другом да се спасу из неприлике. Рона је помогла Бирку да нађе из провалије, а он њој издао јој се нога, током скијања, заглавила у рупу. Заскелли су се једно другом да ће бити брат и сестра.

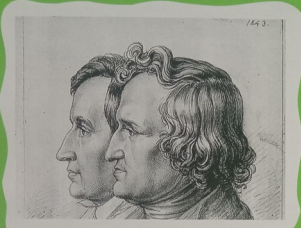

Када је Матис отео Бирка, Рона је прескочила провалију и предала се Борки. Њен отац је тад изјавио да више нема шпер. То је Рону заболело, али није хтела да поконе. Деца су убрзо била враћена својим родитељима, али су одлучили да побегну и да живе заједно у шуми. Током лета, више пута су показали храброст, доминалност и спремност да самостално живе. Када је stigла зима Матис је дошао и замолио их да се врате у тврђаву. Сада су сви мислили у њој, а томе су се највише радовали Рона и Бирк.

Мени се ова књига јако свидела. Забрањено пријатељство деце два супарника је ипак ипак некичу мржњу. Својом упорношћу Рона и Бирк су успели да споре подлога срца својих родитеља, који су се на крају помирили и договорили да је за све најбоље да се удруже и да живе заједно.

Астрид Линдгрен, Шведска

БРАЋА ГРИМ

„Трнова Ружица“

Јакоб и Вилхелм Грим су били немачки лингвисти који су најпознатији по свом сакупљању народних бајки.

Занимљивост је познанство Јакоба Грима са Вуком Стефановићем Караџићем па постоји претпоставка да су неке од бајки које су прерадила браћа Грим пореклом са наших простора.

Јакоб је рођен 14. јануара 1785. године, а Вилхелм 24. фебруара 1786. године.

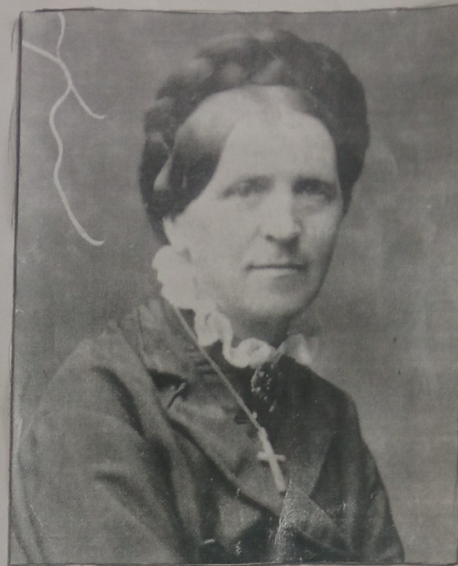
Браћа Грим су аутори чувених бајки као што су: Трнова Ружица, Пчелиња матица, Црвенкапа, Мачак у чизмама, Снежана и седам патуљака, Златокоса.

Допало нам се то што је дванаеста суђаја ублажила клетву којом је зачарао принцеза као и то што је царевит пресекао трнову лозу. Није нам се допала тринаеста суђаја зато што је проклео принцезу. Нама се свидео крај бајке зато што је царевит спасао принцезу.

Браћа Грим, Немачка

ЈОХАНА ШПИРИ

Јохана Шпири
Рођена је 12. Јуна 1827
у Цирих. Преминула је
7. јула 1901. Била је
Швајцарска књижевница,
ауторка романа за децу „Хајди“.
Као мала, неколико лета
прозела у граду Хурх, место које је
касније користила у својим књигама
за време боравка у Цириху, почела
је да пише о животу у тој земљи.

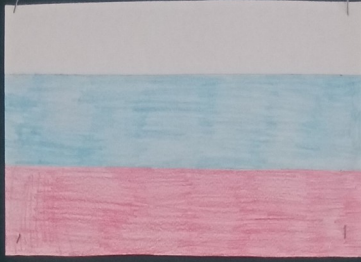
♥ Роман „Хајди“ ЈЕ НАПИСАЛА ЈЕ 1881.

За само ЧЕТИРИ НЕДЕЉЕ. ТО ЈЕ СВЕТСКИ
ПОЗНАТ БЕСТСЕЛЕР, ПРВОБИТНО ОБЈАЉЕН У ДВА
ДЕЛА, Хајдине године учења и путовања.
Реч је о роману о догађајима у животу
петогодишње девојчице у заштити свога
деде, у Швајцарским Алпима. Хајди је
једна од најпродаванијих књига икада
написаних и једно је од најпознатијих
дела Швајцарске. Први превод романа на
српски изашао је 1943.

Одесене (192)
ОШ „Илија Гарашанин“

Јохана Шпири, Швајцарска

СЕРГЕЈ ЈЕСЕЊИН

Сергеј Јесењин је рођен 1895. г. у Константинову, у Русији. Био је један је од највећих и најзначајнијих песника свих времена. Његове песме су и данас једнако читане и цењене, као и онда када су написане. Скандалозан начин живота, бројне авантуре, брак са четири жене и прерана трагична смрт били су неки од разлога због којих је привлачио велику пажњу јавности. Носио је огроман терет свог емоцијама сатканог бића. Велики заљубљеник у природу, село, традицију и жене, песмама је изражавао оно што види, доживљава и осећа. Често је увиђао патњу човека или животиње и исто је доживљавао као своју личну. Био је сензибилне природе и немирне душе. Нигде није нашао мир, нигде није био његов дом. Несхваћен за савременике, предмет расправе за будућа покољења. Кратак и тужан живот једног човека, створио је великог и прославленог песника. Умро је 1925. године у Лењинграду.

Песнь о собаке

Утром в ржаном звуке,
 Писанкиа рожков в ряд,
 Семерых ошениа сука,
 Рыжих семерих щипот.
 До вечера она их ласкала,
 Причесавя хвостом,
 И струилася слезой подпалый
 Под теплым ее животом.
 А вечером, когда куря
 Обсуживают вестом,
 Вышел ховини манурий,
 Семерых всаа пошла в лесом.
 По сугробам она бегала,
 Пискала за ним бегом...
 И так долго, долго држала
 Водя неумеренной глать.
 А когда чуть пошла обротно,
 Силнвая пот с бегом,
 Показался ей месяц над латой
 Одино на се адвном.
 В синюю вась злочно
 Лыкая она суком,
 А месяц скопался тонкий
 И скрылся за холм в подем.
 И глузо, как от подвечка,
 Когда бросит ей вачея в смея,
 Показались глаза собачьи
 Золотыми звездами в снег.

Неке од најпознатијих његових песама су:

- Бреза
- Јесен
- Песма о керуши
- Исповест мангуза
- Ја сам последњи песник села
- Писмо мајци
- Кафанска Москва
- Црни човек
- Качаловљевом псу
- Ти ме не волиш

Бреза

Белая берёза
 Под моим окном
 Принакрылась снегом
 Точно серебром.

На пушистых ветках
 Снежною каймой
 Распустились вестки
 Белою бахромою.

И стоит берёза
 В сонной тишине
 И горит серенины
 В золотом огне.

А зари лениво
 Обдаёт кругом,
 Обсыплет ветки
 Новым серебром.

VI-2

Сергеј Јесењин, Русија

„ДЕЧАЦИ ПАВЛОВЕ УЛИЦЕ“

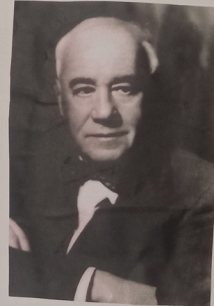
Ференц Молнар
(1878 - 1952)

Књижевни род: епика
Књижевна врста: Дечји авантуристички роман
Тема: Боба за место за игру између две друштвене
Време радње: 1883 године
Место радње: Будимпешта (градниште, ботаничке башта, Музеј)
Ликови: Професор Рас, Словак Јако, Немачки родитељи, Тереза отац...
Дечаци Павлове улице: Јаков, Баја, Терез, Немачки, Барабац, Вајс...
Царски дворски дворни А, Браћа Пастор
Порука: Не треба да понављано физички слабије од нас сваки.
— Треба да ценити артистичке и да човека нерино пешица.

О писцу:

Ференц Молнар рођен је 12. Јануара 1878. у Будимпешти.
Био је један од највећих мађарских драматурга и писаца 20. века.
Био је новинар са 19 година. Своју каријеру је започео
писањем кратких есеја. Најпознатија његова дела су „Дечаци“ и
„Дечаци Павлове улице“. Умро је у Паризу 1952. године
у везу са 74 године.

О роману:

„Дечаци Павлове улице“ је роман аутора Ференц Молнара објављен
1937. године. Радња романа прати групу децака који одрастају у једној
од улица Будимпеште током Авластских година 20. века. Главни ликови
су Јаков, Баја, Немачки, Терез, Вајс и још неколико девака који се
сазиданим одређењу и игри заједно. Неутим њихова играчка боба
с дрвеном групом девака из суседне улице претвара се у озбиљну
битку у којој Немачки бива тешко поврљен. Иако роман прима о дондје
игри и авантурама, он у овом нису покупу о одређеном храбрости и
поштовању. Роман такође приказује тадашњу друштвену
ситуацију у Будимпешти, као и развојне идеолошке тенденције у тој
Дечаци Павлове улице једно је од најпознатих дела у Мађарској.
Роман се преводио на више језика.

Лусија Рајчић

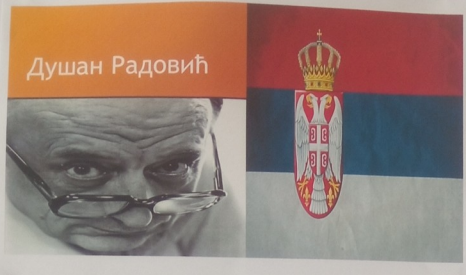
Ференц Молнар, Мађарска

И учитељи првог разреда су хтели да узму учешће у овој акцији. Они су урадили пано са омиљеним писцима за децу из Србије.

Под насловом „И ми смо Европа“ представљена су два писца:

Јован Јовановић Змај

Душан Радовић

Радовић је у Нишу од тада Уроша и који Србине 29.11.1922. година у Краљевини Србији, Урвату и Сремској Мачви. Од оба родитеља наслеђивао је неке особине војника, са њима брзо прилагодивши се околностима и сва. Када је изашао у војску са својим са другима у Београд, 16. августа 1944. године у Београду, гледајући Шпанске напале у Београду, Стрелицама, Философија, Народној публици постоји по афоризмима који су били Београђани на часопису "Српски Б" у Нишу: "Добро је у Београду".

Био је:

- ◊ Главни уредник „Леоновских часописа“
- ◊ Уредник програма за децу Радио Београда
- ◊ Уредник програма за децу Телевизије Београд
- ◊ Уредник листа „Полетарци“
- ◊ Новинар „Борба“
- ◊ Уредник „Студија Б“
- ◊ Напомена и изабрани књижевности радова
- ◊ Писац сценарија, афоризми, најава, одјава, хуморески, прича, сценарија за игре и документарне филмове
- ◊ Песник
- ◊ Афористичар
- ◊ Новинар

Најпознатија дела су:

- ◊ „Калеван Цви Пилфонс“ (радио драма)
- ◊ „Поштована децо“ (песме)
- ◊ „Прине за Гордану“ (радио драма)
- ◊ Како су постале ружне речи (радио драма)
- ◊ Причама тл прону (песме и приче)
- ◊ На своје на својој (телевизијски серијал)
- ◊ Београде добро јутро! 2 (афоризми)
- ◊ Где је земља Дембелсја (песме)
- ◊ Довољна (избор песама)
- ◊ Седи да разговара (песме)
- ◊ Пондељак, уторак, среда, четвртак (поезија и проза за децу у четри књиге)

Неке од његових песама постале су хитови за децу у извођењу Дечијег хора „Колибри“

Мрак
Страхан лав
Шта је на крају
Песма о млеку
Татин музичар
Здравица...

Најпознатији афоризми:

„Родитељи туците своју децу чим почну да лице на вас“

„Тешко је бити дете и бити добар“

„Ако решите све проблеме своје деце, они неће имати других проблема осим вас“

„Ако већ тучете децу, тучите их без разлога, јер су сви други разлози глупљи“

„Ко уме да се радује-има чему и да се радује“

ОСВАЈАЊЕ СРЕЋЕ

Неће бити срећан много ко на срећу гледа строго, ко је мери са свих страна и налази срећи мала.

Ову хоће, ону неће-ту не може бити среће.

Неко трети много среће и најлешче и највеће. Све што није мера пун он у срећу не рачуна. Много хоће, мало неће - ту не може бити среће.

Неком завист мира не да своју срећу и не гледа. Своју срећу не узима јер је други више има. Туђу хоће, своју неће - ту не може бити среће.

Има једна мудрост стара: и за срећу треба дара, срећан човек-срећу ствара!!!

Душан Радовић

Учесници:

- наставници српског језика и језичке културе: Светлана Јакшић, Светлана Смиљанић, Стојанка Јовановић и Марина Јовановић Нешовић
- наставници разредне наставе: Милица Бећаговић, Љиљана Станишић, Јелена Бећаговић Николић, Анела Бабић, Марија Трмчић, Маријана Митровић, Наташа Алимпић
- библиотекарка Светлана Аћимовић
- ученици одељења 1-1, 1-2, 2-2, 3-2, 3-3, 3-4, 4-2, 5-1, 6-2, 7-1, 7-2

извештај саставила

Светлана Аћимовић

